

ønskede Rettighed, og jeg har ved disse Udtalelser villet gøre opmærksom paa, at jeg i den Henseende, med den altsaa af mig her foreslaaede stærke Begrænsning, ikke har forandret min Opfattelse i saa Henseende. Jeg vil sige, at en Bestemmelse, som under visse Omstændigheder tillod Foreningerne at opkræve særlige Bidrag af udenforstaaende til disse, som jeg vil kalde for almennyttige Formaal, for mig vilde være langt mindre ubehagelig end den Række af mere eller mindre materielle Forrettigheder, som Regeringens Lovforslag foreslaar skulle ydes de Medlemmer, som tilfældigvis have ladet sig optage i en saadan Forening uden at være i Besiddelse af en større faglig Dygtighed end den, som de, der holde sig uden for Foreningen, maa forudsættes at være i Besiddelse af. Det vilde være langt mindre stødende for mig, om man vilde optage en saadan Bestemmelse med en saadan begrænset Bidragspligt til de unges Oplærelse for udenforstaaende Mestre, der selv vilde kunne have Nytte af de paagældende unge, naar disse ere blevne oplærte, end at se, at man f. Eks. kun vil tillade de Haandværkere, som have besluttet sig til at lade sig optage i en Forening, at kalde sig Mester. Det er i Grunden en temmelig stærk Tvang, som udsædes der, at f. Eks. en Bagermester fremtidig ikke maa kalde sig andet end Bager, dersom han ikke lader sig optage i en saadan Organisation som den; jeg ser virkelig ikke, at den Omstændighed, at han betaler saa og saa meget i Kontingent til en faglig Forening, gør ham mere til Mester, end om han holdt sig uden for den. Derfor vilde jeg foretrække, at man lod disse Bestemmelser om Forrettigheder, der nu ere foreslaaede for dem, der lade sig optage i en af disse Organisationer, falde bort, hvis man saa i Stedet kunde blive enig om, at der kunde gives Forhold, under hvilke de, der holdt sig uden for en saadan Organisation, ikke burde være fritagne for at deltage i de Udgifter, som Medlemmerne af Organisationen afholdt i Stands og i Fagets samlede Interesser. Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) og hans Partifæller vil jeg udtale, at dersom man for Arbejdernes Organisationer kan angive mig et lige saa ideelt Formaal som dette at fremme de unges faglige Dygtighed ved personlige Ofre, hvis man for Arbejdernes Organisationers Vedkommende kan paapege — selvfølgelig ikke den samme, for det kan jeg ikke godt tænke mig Muligheden af — men en anden, lige saa god, lige saa samfundsnyttig Opgave for Organisationerne som den, jeg anser det for at være

at udvikle de unges Fagdygtighed, skal jeg for mit Vedkommende lige saa lidt have Betænkelse ved i saa Fald at stemme for en Bidragspligt for de Arbejdere, som holde sig udenfor. Jeg vil altsaa ogsaa der lade de andre betale i den sælles Interesse, ligesom jeg har denne Anskuelse i Spørgsmaalet om en saadan begrænset Bidragspligt for de selvstændige næringsdrivende. Jeg forudsætter selvfølgelig, at de ærede Medlemmer, som repræsenterer Arbejderne og Arbejdernes Fagforeninger, maatte ønske noget saadant. Med en saadan Fortolkning eller Begrænsning tror jeg ikke, at man kan sige, at Arbejderne saa ville blive gaaede for nær eller Arbejdernes Organisationer forurettede, dersom der bliver tillagt de selvstændige Arbejdere og Arbejdsgivere, kort sagt de næringsdrivendes Organisationer en saa begrænset, af Ministeriet til enhver Tid afhængig og under dets Kontrol staaende Bemyndigelse til at opkræve Medlemsbidrag hos de Mestre, som af en eller anden Grund holde sig uden for Organisationen. Endnu mindre kunde man sige det, naar samtidig de øvrige Forrettigheder, der efter min Mening uden tilstrækkelig Begrundelse ere foreslaaede tillagt disse Korporationer og disse Organisationer, bortfaldd.

**Rødt:** Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, jeg har at gøre. Jeg har i Løbet af Eftermiddagen fulgt det gamle Ord, at man ved Vejlighed skal lytte og lære, og jeg kan ikke nægte, at det har glædet mig overordentlig meget efter at have hørt de forskellige andre Talere at høre en Repræsentant for de praktiske Haandværksfag udtale Ansuelser, som jeg fuldstændig kan dele, nemlig Udtalelser om det uheldige i Indskrænkninger paa Næringslivets Omraade. Jeg tror, at man ved Behandlingen af dette store Spørgsmaal i Næringslovsforslag i højere Grad, end en Del ærede Medlemmer synes at være villige til, skulde lægge sig paa Hjerte, hvad der staar i Grundlovens § 83, nemlig: „Alle Indskrænkninger i den frie og lige Afgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov“. Jeg tror, det er en aldeles udmærket Regel, der er flaaet fast her i Grundloven. Naar det fra et enkelt æret Medlems Side, fra det ærede Medlem for Horsens (Wulff), blev udtalt, at vore Haandværkere arbejde under en Lovløshedens Tilstand, saa tror jeg, det er et meget uheldigt Udtryk, thi den Tilstand, under hvilken Haandværkerne arbejde, er jo i fuldstændigste Overensstemmelse med Grundlovens § 83. Jeg mener altsaa, at man, naar man be-